

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Ereptione, Qvalitatibvs Ad Ea Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

335. An, & qualiter irregularis sit inelegibilis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74477)

Pass. n. 489. Quia tamen non potest sacerdos exercere hunc Ordinem celebrando, quin exerceat Ordinem diaconatus, legendo nimirum in missa Evangelium, qui suspensus est à sacerdotio, erit etiam suspensus à diaconatu, juxta Donat. p. 3. r. 5. q. 15. n. 20. Laym. Theol. moral. l. 1. r. 5. p. 3. c. 1. apud Pass. loc. cit.

7. Septimò licet suspensio à beneficio, & suspensio ab officio sint duæ diversæ suspensionis species, incursumque earum una non incurritur statim & altera, nimirum quoad beneficium correspondensque ei officium habita; nihilominus tamen suspensio simpliciter à beneficio est inhabilis ad omne officium de novo acquirendum; sicut econtra suspensio simpliciter ab officio, simpliciter est ineligibilis ad quodvis beneficium, quia non datur temporalis præbenda sine officio, nec officium Ecclesiasticum sine temporalitate (cùm qui altari servit, de altari debeat vivere) à cujus temporalitatis administratione suspendit suspensio à beneficio. Pass. num. 492.

Quæstio 332. An ergo electio suspensi sit ipso jure irrita?

Respondeo affirmativè, de suspensio simpliciter tam ab officio quàm beneficio: secus est de suspensio ab officio tantum, illius enim electio ad beneficium est solum jure irritanda. Suar. cit. d. 26. f. 3. n. 8. apud Pass. num. 493.

Quæstio 333. An, & qualiter interdictus, vel interdictum violans sit ineligibilis, aut aliter improponibilis?

Respondeo primò: interdictus personaliter, sive interdictio generali, sive speciali, sive à jure, sive ab homine, etiam occultus est ineligibilis non tantum ad prælaturas, & beneficia habentia annexum Ordinem sacrum, sed etiam ad habentia annexum Ordinem minorem, aut etiam solum primam tonsuram requirentia; qui enim est prohibitus exercere ea, quæ ad officium pertinent, est etiam ineligibilis ad officium. Argumento c. ult. de Cleric. excomm. interdictus autem est prohibitus exercere officia divina, quo nomine hic veniunt ministeria propria cuicque Ordini sacro. Sayr. l. 5. c. 5. num. 4. Pass. n. 496. citans plures alios, aut etiam minori, ut interdictus nec horum, nec illorum Ordinum actus sine peccato exercere valeat. Suar. de Cens. d. 34. f. 3. num. 9. ex Sylv. Quin & recitatio horarum, quatenus est actus muneris clericalis, & officii Ecclesiastici, & ministerii cujusdam publici, ministrique ad hoc deputati, juxta dicta q. 107.

2. Respondeo secundò: idem dicendum de violante interdictum personale vel locale, sive is sit vir, sive mulier; sive regularis, sive secularis. Abb. in c. postulasti. de Cler. excomm. n. 5. Covar. in c. alma Mater. §. 2. n. 2. Suar. l. ult. cit. n. 14. Sylv. v. Electio. num. 15. Peyr. in pral. c. 5. num. 40. Pass. nu. 497. citans plures. Sumitur ex c. 1. de postul. & c. ult. de excess. pralat. & c. Episcoporum. de privilegio in 6. Et de celebrante in loco interdicto habetur expressè c. is, qui. de sent. excomm. in 6. Porro hæc ineligibilitas, seu privatio vocis passivæ, uti & activæ, quia specialiter, & independenter ab irregularitate, quam pariter talis incurrit, lata est contra talem, (quoniam & Moniales incapaces irregularitatis hæc privationem incurruunt) independent-

ter ab ista irregularitate est ineligibilis. Suar. loc. cit. num. 16.

3. Respondeo tertio: electio violatoris talis videtur ipso jure nulla, cùm c. 1. de postul. excludatur tanquam persona indigna, & c. is, qui & c. dicatur ineligibilis. Pass. n. 501. ex Suar.

Quæstio 334. An, & qualiter secunda ista responsio sit limitanda?

Respondeo: ut locum non habeat Primò in non interdicto personaliter, exercente divina officia in loco interdicto quidem, sed non interdicto denunciati & nominati; vi enim Extravag. ad evitanda non est obligatio non communicandi in divinis officiis cum interdictis, aut abstinendi à sacerdotis officiis in loco aliquo, vel arcendi aliquos ab iis, nisi locus vel persona sint nominati denunciata interdicta. Suar. loc. cit. Secundò in eo, qui non scienter, vel etiam cum bona fide, licet aliqua negligentia intercurrente, violat interdictum locale. Sumitur ex c. is, qui. de sentent. excomm. Tertio in eo, qui violando tale interdictum peccat solum venialiter. Suar. loc. cit. num. 15. Quarto, ut non extendat se dicta privatio, aut etiam irregularitas ad facientem celebrare in loco interdicto, & ad superiorem id permittentem, cùm de his nullibi fiat mentio, nisi in c. Episcoporum; ubi solum statuitur poena interdicti ab Ecclesia, quæ poena non est propria Clericorum, sed etiam laicos comprehendit. Suar. loc. cit. num. 17. Pass. nu. 500. contra Majol. de irreg.

Quæstio 335. An, & qualiter irregularis sit ineligibilis?

Respondeo: quamvis textus juris nullus adduci possit, universaliter declarans omnem irregularem ad omne beneficium esse ineligibilem, de quo vide Pass. cit. c. 25. n. 505. Est tamen id verum ex communi DD. sententia. Pass. num. 506. Innoc. in c. cum nostris. de concess. preb. Felin. in c. 2. de rescrip. Lamb. de jurepat. l. 2. p. 1. q. 9. n. 4. Paris. l. 4. cons. 136. n. 20. Barb. in c. dudum. de elect. num. 6. Garc. de b. nef. p. 7. c. 11. n. 2. Less. l. 2. c. 64. num. 120. Suar. de Cens. d. 40. f. 2. num. 36. Sayr. de Cens. c. 2. num. 21. extendens hoc ipsum ex Navar. & Zerola ad pensiones.

2. Respondeo secundò: irregularitas directè impediendo à suscipiendis Ordinibus, eorumque usu, indirectè impedit à collatione, & receptione cujuscumque beneficii etiam simplicis. Ita ferè iidem AA. patet responsio, quoad beneficia, quibus annexus est Ordo, & Ordinis usus; ex eo enim, quòd quis prohibeatur ab uno, prohibetur etiam ab altero ei connexo. c. translato. de const. Et si autem non omnia beneficia supponant Ordinem, non tamen etiam admittunt impedimentum Canonicum ad Ordines suscipiendos, ministrandumque in illis, cùm omnia beneficia dentur intuitu Ordinum, quatenus nimirum dantur ut prævia quadam dispositiones ad illos, ut beneficiati ex hoc disponantur ad suscipiendos Ordines, ut patet ex eo, quòd beneficia non dentur nisi habenti primam tonsuram tanquam dispositionem ad ordines. Pass. n. 506.

3. Respondeo tertio: irregularitas partialis impediens usum aliquorum Ordinum tantum, incurta sine culpa post susceptum Ordinem, impedit quidem à beneficio requirente exercitium Ordinis,

nis,

nis, à quo is est impeditus; non tamen à beneficio talem ordinem non exigente. Garc. c. 12. num. 19. Sayr. n. 23. Less. loc. cit. Suar. n. 39. vide dicta supra de vitiatis corpore.

Questio 336. Num ergo electio irregularis sit ipso jure nulla?

Respondeo: ita habere sententiam communiorum, & sentire ferè AA. q. precedente ad respons. primam cit. contrarium tamen, & quòd solum jure irritanda sit talis electio tenent Felin. in c. inquisitionis. de accusar. n. 6. & 8. Laym. l. 1. r. 5. p. 5. c. 5. n. 3. Dian. p. 4. r. 2. resol. 79. Castrop. p. 6. d. 6. p. 5. n. 7. Pass. n. 511. & seq. idem apud eundem ut probabile tenet Suar. Cum nullus sit textus juris expressè irritans talem electionem; sed ad summum existunt quidam prohibentes certos aliquos irregulares promoveri ad beneficia; prohibitio autem faciendi aliquid, non irritet factum, nisi munita decreto irritante. c. si soli. de concess. preb. in 6to. Adeòque etiam ex regula jam aliquoties adhibita, quæ habetur. c. fin. de cler. excom. prohibitus exercere actum alicujus officii, est simul prohibitus eligi ad illud officium: plus non deducatur, quàm quòd electio talis sit cassanda, non secus ac electio excommunicati excommunicatione minore prohibiti eligi. Ad hæc irregularitas sit pœna gravis, quæ uti non incurritur, nisi in casibus jure expressis, ita etiam ei tribui non debet effectus in jure non expressus. Præterea ex natura rei, & spectatâ institutione irregularitatis per se irregularis non est incapax beneficii, cum de facto cum irregularitate stet retentio beneficii antecedenter habiti; neque etiam electus ad beneficium, etiam curatum, statim ipso facto debeat exercere actum Ordinis. Ac denique pro hac sententia hæc stet conjectura, quòd Papa in collationibus absolvat à censuris, ne collatio sit nulla; non tamen super irregularitate, quòd eadem benignitate faceret, si pariter irregularitas collationem redderet nullam, Pass. n. 517. Peccat nihilominus talis, liberè recipiendo beneficium, quia in re gravi inobediens est sacris Canonibus; teneturque quamprimum potest petere dispensationem super irregularitate, ut plene & dignè fungi possit officio. de cetero non tenetur in conscientia dimittere beneficium, quamvis in foro externo electio talis ad instantiam partis sit cassanda. Pass. n. 519.

PARAGRAPHVS II.

De morum honestate, & carentia infamiæ.

Questio 337. Vtrum morum probitas seu honestas requiratur ad hoc, ut quis promoveri possit ad beneficia?

Respondeo affirmativè; morum siquidem probitas præcipua est qualitas, quam beneficiati habere debent, quia ex ea pendet præcipuus Ecclesiæ fructus, & hinc variis textibus, nempe c. cum in cunctis. de elect. c. grave nimis. de preb. clem. 1. de atat. & qualit. Trid. sess. 24. c. 18. cavetur vel maxime de hac qualitate inquiri. Castrop. de benef. d. 4. p. 5. n. 1. Hinc etiam cum morum honestas ma-

gis quàm literatura in beneficiatis requiratur; carens hac honestate, ita ut deditus sit gravibus peccatis cum animo in iis perseverandi, inhabilis red dicitur, ut ei de beneficio provideatur. Abb. in c. dudum. de elect. Selv. de benef. p. 3. q. 2. num. 10. apud Castrop. loc. cit. n. 2.

Questio 338. Num igitur promotio talis, seu tali facta collatio (idem est de electione) sit ipso jure irrita?

Respondeo negativè Castrop. nisi delictum forte secum trahat suspensionem, excommunicationem, aut irregularitatem; peccatum enim mortale, & voluntas perseverandi in illo non impedit officium beneficio debitum exercere (sicut impedit omnimoda carentia omnis literaturæ) etsi impediatur exercere licitè. hinc etsi promotio talis criminosa sit mala, non est tamen ipso jure irrita. citat pro hac sententia Castrop. Navar. in c. si quando. de rescrip. excep. 7. nu. 8. & Miscellan. de orat. 34. n. 4. Azor. p. 2. l. 6. c. 7. q. 11. cum autem collationis beneficii annullatio respectu criminosa potius ex jure Ecclesiastico quàm naturali proveniat ob infamiam, videndum, quoniam crimina commissa reddant committentem inhabilem, infamem, & à beneficiis exclusivum. Talia autem sunt, quæ habentur in c. constituimus. 3. q. 5. c. infames. 6. q. 1. de quibus vide Azor. p. 2. l. 6. c. 7. q. 3. hæc enim crimina eo ipso, quòd quis de illis condemnatus sit, reddunt illum infamem, infamiâ juris. infames autem infamiâ juris incapaces sunt beneficii acquirendi, etsi acquisito ipso jure non priventur, sed veniant privandi. Castrop. loc. cit. n. 3. quin & si quis ob commissum crimen condemnatus non est, gravata tamen est ejus opinio apud viros graves & probos, nec constat apud illos de emendatione, censet Castrop. ibid. n. 4. probabilis talem, durante hæc infamiâ facti, incapacem esse Ordinis & beneficii recipiendi, quia pro illo tempore irregularis est: ergo collatio ei facta est irrita; tum quia irregularis durante irregularitate est incapax beneficii; tum quia si contra textum c. cum in cunctis. conferantur beneficia iis, qui non existunt scientiâ & moribus commendabiles. electio eorum devolvitur ad Superiorem, quòd non fieret, si electio seu promotio talis fuisset valida. Castrop. loc. cit. citans Suar. ro. 2. de relig. tr. 5. de juramento. c. ult. n. 4. & seq. Paris. de relig. l. 4. q. 3. in fine. Dian. & alios contra Garc. p. 7. c. 8. nu. 39. verùm de his agendum aliquantò accuratius, undè

Questio 339. Ad distinctius intelligenda sequentia, quid sit infamia facti & juris?

Respondeo ad primùm: infamia est notitia & opinio manifestata & divulgata extrinsecus voce (fama enim à sando dicitur) ortâ ex rationalibus & probabilibus conjecturis. (licet enim necesse non sit, ut ii, apud quos delictum diffamatum & divulgatum, sint testes de visu, quia tunc non esset tantùm diffamatum, sed notorium; vel etiam, ut opinio illa ortum habuerit à pluribus testibus de visu dignis, tunc enim esset manifestum, requiritur tamen, ut ea ortum habuerit ex indicis & conjecturis probabilibus, & sufficientibus ad hoc, ut viri providi graves & honesti opinentur ita esse, aliàs enim non erit fama, sed vox vana populi. Abb. in c. qualiter, & quando. nu. 19. Sylv. v. fama. Suar. loc. cit.) & habita à majore parte (ubi ob-

servat,